

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Kofod-Svendsen har stillet et ændringsforslag, som regeringen kan tilslutte sig, og jeg tror, at der efterhånden er ganske få punkter, der skiller regering og opposition eller i hvert fald regering og dele af oppositionen. Det er jo nu kun det, der i det efterhånden så ofte ombroderede forslag hedder punkterne 1 og 4.

Vi har, i den ekstra tid vi fik, forsøgt at få nogle forslag igennem, som regeringen kom med for at imødekomme de synspunkter, der blev fremført, da vi sidst debatterede dette i salen. Der tænker jeg især på, hvad Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Espersen, sagde den 4. maj 1990. Det gjorde det klart, at der ikke er substantielle uoverensstemmelser, og netop derfor forsøgte vi med vores ændringsforslag at imødekomme de synspunkter. Og jeg skal særligt henvide til udtalelserne i sp. 9049, punkt 1, hvor hr. Ole Espersen anfører følgende:

»Hvis man tager punkt 1, drejer det sig om at føre offentlighedsloven tilbage til den skikkelse, loven havde for 2-3 år siden. Der skete ikke nogen ændringer dengang, men en klargøring af teksten, som der står i bemærkningerne til det foreliggende forslag. Der sker ikke nogen ændringer i retstilstanden, og vi bevarer stadig væk vores mulighed for at undtage dokumenter fra offentlighed, hvis der er grunde til, at man skal gøre det. Der sker ingen svækkelse overhovedet.«

Det synes jeg var ganske interessante udtalelser, og derfor forsøgte vi at komme igennem med nogle ændringer, der klargjorde det. Det fandt ikke støtte i Markedsudvalget, men hr. Kofod-Svendsen er nu kommet med et andet forslag, der – så vidt jeg kan se det – stiller os i en rimelig situation, når vi til sin tid skal til at udforme lovændringer.

Derfor vil jeg gerne tilkendegive, at hvis hr. Kofod-Svendsens ændringsforslag kan vedtages, vil regeringen kunne støtte vedtagelsen af det samlede forslag, som det herefter kommer til at se ud. Ganske vist vil vi stadig finde, at der er problemer omkring det, der hedder punkt 4, nemlig spørgsmålet om skriftvekslinger i retssager, men det er så tydeligt, at der er et flertal, der ønsker at få de dokumenter udleveret i den form, der lægges op til, så det synes jeg lige så godt vi kan bøje os for, hvis vi på de andre

punkter kan få et lidt mere rimeligt grundlag at skulle udarbejde lovforslag på.

Da hr. Kofod-Svendsens forslag jo også klart afspejler netop de synspunkter, hr. Ole Espersen kom frem med under sidste diskussion af sagen, burde det vel være muligt, at et flertal kan støtte det, og at vi derfor i enighed kan lægge op til den forøgede åbenhed omkring EF-spørgsmål, som der jo ikke er uenighed om.

Ivar Nørgaard (S):

Da vor ordfører, hr. Ole Espersen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne udtale, at efter at vi har haft samråd med udenrigsministeren, finder vi ikke anledning til at ændre vor holdning.

Det var på foranledning af hr. Kofod-Svendsen, at vi havde dette samråd, og vi finder ikke, at der under samrådet er fremkommet forhold, som gør, at vi ønsker at ændre vor stilling, så vi vil stemme imod Kristeligt Folkepartis ændringsforslag.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg ikke kan undlade at nære en vis beundring for hr. Kofod-Svendsens ihærdighed i denne sag. Jeg synes måske i grunden, at denne ihærdighed og energiudfoldelse var en bedre sag værdig og under alle omstændigheder skulle være kommet på et væsentlig tidligere tidspunkt i debatten om dette beslutningsforslag.

Hr. Kofod-Svendsen skylder os faktisk også at fortælle, hvad der efter hr. Kofod-Svendsens opfattelse er problemet ved, at vi ikke har særlige offentlighedsregler for EF-sager. Det er det, hele problemet drejer sig om, nemlig at Danmark indtil 1. januar 1987 faktisk ikke havde særlige offentlighedsregler om EF, og at der ikke under udvalgsarbejdet i mindste måde er dokumenteret noget som helst, der har tydet på, at der var vanskeligheder i forbindelse med Danmarks deltagelse i det internationale samarbejde, som EF er.

På den baggrund, og fordi forslaget er udtryk for en modsatrettet tendens af den, som forslagsstilleren har ønsket, må vi afvise hr. Kofod-Svendsens ændringsforslag.

Glistrup (FP):

Igennem masser af år har Folketingets i denne relation progressive partier – det er sådan